

T.C.
İstanbul Üniversitesi
Adli Tıp Enstitüsü
Sosyal Bilimler Anabilim Dalı
Danışman: Prof. Dr. Alaattin DURAN

**Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na
İntikal Eden 5237 Sayılı Yasa'nın 179/3 Kapsamında Trafik
Güvenliğini Tehlikeye Sokma Suçuna İlişkin Dosyaların
İncelenmesi**

Yüksek Lisans Tezi

İdris TAŞCAN

İstanbul-2009

İÇİNDEKİLER

1.Giriş ve Amaç.....	3
2.Genel Bilgiler.....	5
2.1.Kavram.....	5
2.2.Yasal Düzenlemeler.....	10
2.3.Trafik Güvenliğini Tehlikeye Atmak Suçu	18
2.3.1.Madde Metni.....	18
2.3.2.Suçun Unsurları.....	18
2.3.2.1.Kasıtlı İşlenebilir.....	18
2.3.2.2.Eylem Trafik Düzeni İçerisinde Meydana Gelmelidir.....	20
2.3.2.3. Güvenli Biçimde Araç Sevk ve İdare Edilmemelidir.....	21
2.3.3 İçtima Sorunu.....	44
3.Gereç ve Yöntem.....	51
3.1.Araştırmanın Kapsamı.....	51
3.2. Araştırma Bölgesinin Tanıtılması.....	51
3.2.1.Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı.....	51
3.3.Araştırmanın Tipi	52
3.4. Araştırmanın Örneklem Büyüklüğü.....	52
3.5.Araştırmanın Değişkenleri.....	52
3.5.1.Araştırmanın Bağımlı Değişkenleri.....	52
3.5.2.Araştırmanın Bağımsız Değişkenleri.....	52
3.6. Araştırmanın Veri Kaynakları.....	53
3.7.Araştırmanın Uygulama Şekilleri.....	54
3.8.Araştırmanın Süresi.....	54
3.9.Araştırmanın Verilerinin Düzenlenmesi Ve Analizi.....	55
4.Bulgular.....	56
5.Tartışma ve Sonuç.....	64
6.Özet.....	71
7.Summary.....	72
8.Kaynaklar.....	73
9.Özgeçmiş.....	77

1-GİRİŞ VE AMAÇ

Toplumsal yaşamın korunmasında trafik kurallarına uyulması hayati önem taşımaktadır. Trafikle ilgili düzenlemelerinin amacı kara, deniz, hava ve demiryolu ulaşımının güvenli akışını sağlamaktır. Trafik yaya ve hayvanların ve araçların karayolu üzerindeki hareket ve durumları, trafik kazaları ise karayolu üzerinde bulunan hareket halinde olan veya duran bir veya birden fazla aracın veya insanın karıştığı ölüm, yaralanma ve zararlı sonuçlanmış olaylar olarak tanımlanır. Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) verilerine göre trafik kazaları yaralanmalara bağlı ölümler sıralamasında birinci, genel ölüm nedenleri sıralamasında 10. sırada yer almaktadır. Tüketiciler Birliğinin verilerine göre Dünya Sağlık Örgütü'nün otuz ülkede yaptığı araştırmada trafik kazalarının %70'inin alkole bağlı veya alınan alkolün etkisiyle meydana geldiği bildirilmiştir.(1)

Son yıllarda alkol etkisi altında araç kullanımı ve bunun neden olduğu kazalarda belirgin artış gözlenmektedir. Alkol ve uyuşturucunun güvenli araç kullanmayı etkilediği bilindiğinden söz konusu maddeleri kullananlara motorlu araç kullanımını yasaklayarak yaptırıma bağlama ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

İnceleme konumuzu 2007-2009 yılları arasında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na intikal eden alkol veya uyuşturucu ya da başka nedenle trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçuna ilişkin, kanaat oluşturacak yeterli sayıda dosyanın tetkikiyle sanıkların sosyo-demografik özellikleri, bünyelerindeki etkin maddenin nasıl ve hangi kurum tarafından tespit edildiği, yargılama sonucunda verilen karar türü ve benzeri bulguların değerlendirilmesi oluşturmaktadır.

2-GENEL BİLGİLER

2.1.Kavram

Uyuşturucu madde Yunanca “Narke” uyku kelimesinden gelmektedir. Merkezi sinir sistemi üzerinde etkisi olan ve fakat uyuşturucu veya sarhoş edici etkisi olmayan maddeler uyuşturucu değildir. Örneğin tütün ürünleri bu özeliği taşırlar. Uyuşturucu maddelerin türleri genellikle yasal düzenlemelerde tadadı olarak sayılmazlar. Dünya Sağlık Örgütü “önüne geçilmez gereksinme yahut arzu, kullandığı miktarı artırma eğilimi, ruhsal fiziksel bağımlılık yaratan maddelerdir.” şeklinde uyuşturucu madde kavramının tanımını yapmaktadır.(2)

M.Ö. 4000 yıllarında Mezopotamya'da yaşayan Sümerler'in haşhaş ve kenevir yetiştirdikleri, bu bitkilerden elde edilen şuruplar, haplar ve tozları ilaç olarak kullandıkları söylenmektedir. Özellikle Uzakdoğu ülkelerinde ve onların mitolojilerinde, esrara kutsal bir değer atfedildiği ve insanlara bir armağan olarak gönderildiği inancı yaygındır.

Uyuşturucu maddeleri insan üzerinde meydana getirdikleri etkiler ve elde edildikleri kaynağa göre,
a)Merkezi Sinir Sistemini Yavaşlatanlar (Depresantlar); Afyon, Morfin, Eroin, Kodein, b)Merkezi

Sinir Sistemini Uyaranlar (Stimulantlar); Kokain, Crack, Ecstasy, Captagon, c) Duyuların Bozulmasına Sebep Olanlar (Halisünojenler); Esrar, Marijuana olarak sınıflandırılabilirler.(3)

Afyon; Haşhaş kapsüllerinden elde edilir. Henüz olgunlaşmamış haşhaş başlarının bıçakla çizilmesi neticesinde süte benzer beyaz, yapışkan bir öz çıkar. Bu sıvının rengi havanın etkisi ile kısa zamanda koyulaşarak kahverengi bir hal alır ve bu maddeye afyon sakızı adı verilir. Afyonun içeriğinde Yirmibeş'e yakın alkaloid denilen zehir mevcuttur. Afyon yutarak, çiğnenerek alınabildiği gibi sigara ile de içilebilir.

Eroin; Bileşiminde asetik asit olduğu için eroin normalde sirke gibi kokar. Gevher, süprüntü, beyaz cevher, şey, kar, sır, oğlan gibi argo isimleri vardır. Beyaz, gri, koyu gri, kahverengimsi gri, fildişi, kahverengi renklerde ve toz şeker gibi küçük kristaller halinde veya un gibi toz halinde olabilir. Saf halde iken beyaz olan eroindeki bu renk farklılıkları içerisinde bulunan katkı maddelerinin miktarına göre değişir. Uyuşturucu maddelerin en etkili olanıdır.

Esrar; kenevir bitkisinden elde edilmektedir. Kenevir bitkisi dişi ve erkek olarak ikiye ayrılır. Kenevir otunun baş kısmı, dalları ve yapraklarının toplanıp kurutulması ve ufalanıp toz haline getirilmesiyle esrar elde edilmiş olur.

Dişi kenevir bitkisinin çiçekli tepe kısmındaki reçine denilen koyu sıvı madde etkin madde açısından daha önemlidir. Esrar genellikle tütüne karıştırılmak suretiyle içilir. Etkileri 2-3 dakika içinde görülür. 10 dakika içinde de en etkili hale gelir ve 2-3 saat etkisini sürdürür.

Amfetamin; merkezi sinir sistemini etkileyen stimülanlardır.

Ecstasy; iştah kesici olarak 1914`te Alman şirketlerince üretilmiştir. 1980`li yıllarda Amerika Birleşik Devletinde oldukça yaygın kullanılmış ve daha sonra Avrupa`ya yayılmıştır. Duygusal hassasiyeti artıran, susuzluk, açlık, dinlenme, uyuma gibi ihtiyaç ve istekleri azaltan etkileri bilinmektedir.

LSD; Çavdar küfünde bulunan lysergic asitten üretilen yarı sentetik ve çok kuvvetli bir uyuşturucudur. Kokainden 100 kat daha güçlüdür. İlk kez migren tedavisinde kullanılmak üzere üretilmiştir. Tatsız ve kokusuzdur.

Morfin; Afyon içersindeki Yirmibeşe yakın alkaloit denilen zehirlerden en tanınmış morfindir. Grek mitolojisinde uyku tanrısı manasına gelen Morpheus`dan ismini almaktadır. Morfin en etkili ağrı kesicilerdendir. (3)

Alkolün tarihi insanlık tarihi kadar eskidir. İlk biranın Mezopotamyalılar tarafından sekiz bin yıl önce arpanın ekmek yapılmak üzere ıslahıyla başlamıştır. Sümerlerin altı bin yıl önce şarap ve bira içtikleri söylenmektedir. Alkolün keşfiyle birlikte alkol alışkanlığı da ortaya çıkmıştır. Geleneksel toplumdaki modern topluma geçiş ve kentleşmenin alkole bağlı sorunları artırdığı bilinmektedir.(4)

Alkol renksiz ve uçucu bir maddedir. Sözcük kökeni Arapça olup “Al-kuul”dur.(5) İlk defa sekizinci yüzyılda İslam bilgini Cabir İbn Hayam tarafından üzüm şirasından çekildiği de söylenmektedir. (6)

Adli Tıp açısından önemli olan alkol türü etil alkoldür. Alkolün yaklaşık yarım gramı yedi kalori içermektedir. Alkolün metabolizma hızı saate her on kilogram başına takriben bir gramdır. Kan alkol değeri alkol alımı bittikten bir saat sonra en yüksek değere ulaşır daha sonra yavaş bir şekilde azalır. Alkol vücut sıvılarına kolaylıkla dağıldığından içilen miktarlar genellikle beyinde narkoz etkisine ulaşmaz. Bununla birlikte az miktarda alkol alımı dahi dikkat ve özende azalmaya neden olur. Bu belirtilerin ortaya çıkması kişiler arasında farklılık gösterir. Alkollü içkinin türü, alkol oranı, içme hızı, birlikte alınan gıdalar, açlık-tokluk hali, gazlı içeceklerle alınması kişisel

değişikliklere sebep olur. Ülkemizde çoğunlukla tüketilen birada %3-8, şaraplarda %10-12, rakıda %45, viskide %40-50 oranında alkol bulunmaktadır. (7)

Alkol alımından sonra, % 20 kadarı mideden, geri kalan % 80 kadarı da bağırsaklardan emilime uğradığı, emilim ne kadar hızlı ise, kanda alkolün en üst düzeye erişmesinin de o kadar hızlı olduğu, alkolün yemekle birlikte ve özellikle yağlı yiyeceklerle birlikte alınışının emilimi yavaşlandırdığı, alkolün aç karnına, soda gibi gazlı içeceklerle birlikte alınışının emilimi hızlandırdığı bilinmektedir.

Emniyet Genel Müdürlüğü Trafik Dairesinin verilerine göre 2007 yılında 106.168 kişinin, 2008 yılında 133.757 kişinin alkolü araç kullanmaları sebebiyle sürücü belgelerinin geri alındığı belirtildiğine göre alkol alınarak araçla trafiğe çıkanların sayılarının gittikçe arttığı izlenmektedir.(8)

Kandaki alkol miktarı yasal olarak belirlenen limiti aşanların sürücü olarak araç kullanımında algılama ve karar verme düzeninin bozulduğu bir gerçektir. Bu sebeptendir ki yasa koyucuları alkol ve benzeri maddeler aldıktan sonra araç kullananların ciddi olarak cezalandırılması için düzenlemeler yapma yolluna gitmişlerdir.

Bugün esaslı miktarda alkol alarak araç kullanan kimse hiçbir toplumda önemsenmediği, hoşgörüle karşılandığı söylenemez. Madde kullanımına dayalı kazaların yüzde 98 alkole bağlı, yüzde ikisi diğer uyuşturucu maddelerden kaynaklanmaktadır.(9)

2.2. Yasal düzenlemeler

Anayasamızın 58. maddesinin ikinci fıkrası “ Devlet gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır” ifadesine yer vermiştir.

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 179/3. maddesinde “Alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle ya da başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek hâlde olmasına rağmen araç kullanan kişi yukarıdaki fıkra hükmüne göre cezalandırılır” şeklinde düzenlenmiştir. Yollamada bulunduğu aynı maddenin 2. fıkrasında iki yıla kadar ceza miktarı tayin edilmiştir. Bu madde Alman Hukukundan aynen tercüme edilerek alınmıştır.

Alkollü içki, uyuşturucu veya keyif verici maddelerin etkisi altında araç sürme yasağı ayrıca 2918 sayılı Trafik

Kanununun 48. maddesinde düzenlenmiştir. Bu düzenlemeyle uyuşturucu veya keyif verici maddeleri almış olanlar ile alkollü içki almış olması nedeniyle güvenli sürme yeteneklerini kaybetmiş kişilerin karayolunda araç sürmeleri yasaklanmıştır. Kişilerin kullandığı etkin maddenin cinsleri ve etki dereceleriyle kandaki miktarlarını tespitinin, trafik zabıtasınca teknik cihazlar kullanılarak tespit edileceğini, tespit usulleri ve muayene şartlarının, Sağlık Bakanlığı'nın görüşüne uygun olarak hazırlanacak yönetmelikte düzenleneceğini, bunlara uyulmama halinde araç kullanmaktan men ve para cezalarıyla cezalandırılacağı belirtilmiştir. Ayrıca bu sürücüler Sağlık Bakanlığı'nca, esas ve usulleri Sağlık ve İçişleri Bakanlıkları'nca çıkarılacak Yönetmelikte gösterilen sürücü davranışlarını geliştirme eğitimine tabi tutulacağı hüküm altına alınmıştır. Uyuşturucu veya keyif verici maddeleri alarak araç kullananlara, eylemi başka bir suç oluştursa bile ayrıca, hapis cezası ile birlikte para cezası uygulanacağı ve sürücü belgeleri süresiz olarak geri alınacağı da ifade edilmektedir.

Ancak 5252 sayılı Yasanın 7. maddesiyle hafif hapis ve hafif para cezaları idari para cezasına çevrildiğinden ve Kabahatler Yasasının 15. maddesine göre fiil hem kabahat hem suç teşkil ediyorsa sadece suçtan dolayı yaptırım uygulanacağından ayrıca idari para cezası uygulanamayacaktır.

Kanunun uygulanmasına ilişkin Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 97. maddesinde ise;

“Uyuşturucu, uyutucu ve keyif verici gibi özelliklere sahip doğal ve sentetik psikotrop maddeleri almış olanlar ile alkollü içki almış olması nedeniyle güvenli sürme yeteneklerini kaybetmiş kişilerin karayolunda araç sürmeleri yasaktır.

Bunlardan uyuşturucu, uyutucu veya keyif verici gibi doğal veya sentetik psikotrop madde almış olarak araç kullandığı tespit edilenler, almış oldukları maddelerin cins, miktar ve etki derecelerine bakılmaksızın araç kullanmaktan men edilirler ve haklarında Trafik Kanunu'nun 48 inci maddesine ve ayrıca Türk Ceza Kanunu'nun ilgili maddelerine göre işlem yapılır.

Uyuşturucu veya keyif verici maddeler ile alkollü içki almak suretiyle araç kullanan sürücülerin tespit veya teşhisinde aşağıdaki esas ve usuller uygulanır.

a) Uyuşturucu veya keyif verici madde almış olanların tespiti esasları;

1- Herhangi bir uyuşturucu, uyutucu veya keyif verici ve benzeri özelliklere sahip psikotrop madde almak suretiyle araç kullandığı şüphesi uyanan sürücülerin

durumları teknik cihaz kullanılmak suretiyle tespit edilir. Teknik cihaz bulunmaması halinde bu sürücüler, tıbbi yönden incelenmek, kan veya idrar analizleri yapılmak üzere, adli tıp kurumu olan yerlerde bu kuruma, olmayan yerlerde ise Sağlık Bakanlığı'na bağlı tahlil yapabilecek teknik ve tıbbi imkânlarla sahip olan sağlık kuruluşlarına olay anından itibaren en geç 24 saat içerisinde Cumhuriyet savcılıkları aracılığı ile sevk edilir.

2- Bu sürücülerin kan veya idrar tahlilini yaptırmak üzere yukarıdaki yerlere bizzat sevkinin mümkün olmaması halinde; olay anından itibaren en geç 24 saat içerisinde Sağlık Bakanlığı'nca yetkilendirilmiş özel ya da resmi bir sağlık kuruluşuna usulüne uygun olarak aldırılacak kan veya idrar örneği, adli tıp kurumu olan yerlerde bu kuruma, olmayan yerlerde ise Sağlık Bakanlığı'na bağlı tahlil yapabilecek teknik ve tıbbi imkânlarla sahip olan sağlık kuruluşlarına gönderilerek durum tespit ettirilir.

b) Alkollü içki almış olarak kandaki alkol miktarına göre araç sürme yasağı;

1- Taksi veya dolmuş otomobil, minibüs, otobüs, kamyon, çekici gibi araçlarla kamu hizmeti, yük ve yolcu taşımacılığı yapan sürücüler ile resmi araç sürücüleri alkollü içki kullanmış olarak bu araçları süremezler.

2- Alkollü içki almış olarak araç kullandığı tespit edilen diğer araç sürücülerinden kanlarındaki alkol miktarı 0.50 promilin üstünde olanlar araç kullanamazlar.

c) Alkollü içki almış sürücülerin ve kanlarındaki alkol miktarının tespiti esasları;

1- Alkollü olarak araç kullandığından şüphe edilen sürücüler; alkol tespitine ilişkin tarih, saat ve ölçüm sonucu ile cihaza ait seri numarasını gösterir çıktı verebilen ve kalibrasyon ayarı yapılmış teknik cihazlar kullanılarak trafik zabıtası tarafından kontrol edilir.

2- Trafik kazalarında kazaya karışan sürücülerin alkol durumları, kaza tespit tutanağını tanzim eden görevlilerce, bu bendin bir numaralı alt bendindeki özelliklere sahip teknik cihazlarla olay yerinde tespit edilerek, kaza tespit tutanağına yazılır.

3- Yaralanmalı ve ölümlü sonuçlanan trafik kazalarında; yaralının durumunun aciliyeti gibi sebeplerle teknik cihazla ölçümün mümkün olmaması halinde; bu sürücülerin sevk edildikleri sağlık kuruluşlarınca kan almak suretiyle alkol tespitleri yapılır. Sevk edilen sağlık kuruluşunun kan üzerinden tahlil yapabilecek tıbbi ve teknik imkânlara sahip olmaması halinde; bu kuruluşlarca alınan kan örnekleri adli tıp kurumu olan yerlerde bu kuruma, olmayan

yerlerde kan üzerinden tahlil yapabilecek tıbbi ve teknik imkânlarla sahip Sağlık Bakanlığı'na bağlı resmi sağlık kuruluşlarına gönderilerek alkol tespiti yaptırılır.

4-Bu bendin bir numaralı alt bendinde belirtilen teknik özelliklere sahip olmayan cihazlarla yapılan ölçümlere vaki itirazlar ile mütecaviz davranışlarda bulunulması veya cihazla ölçüme mukavemet gösterilmesi gibi durumlarda; sürücüler adli tıp kurumu, adli tabiplik veya Sağlık Bakanlığı'na bağlı resmi sağlık kuruluşlarına olay anından itibaren en geç iki saat içerisinde sevk edilerek bir numaralı alt bentte belirtilen teknik özelliklere sahip teknik cihazın özelliklerine eşdeğer özelliklerdeki teknik cihazlarla veya kan aldirmek suretiyle alkol tespitleri yaptırılır. Yapılan tespit değerlendirilmesinde; tespiti yapan kurum/kuruluş tarafından olay anından tespit yapıldığı ana kadar geçen süre de göz önünde bulundurularak sonuç belirlenir ve çıkan sonuca göre yasal işlem gerçekleştirilir.

5- Kandaki alkol miktarının teknik cihazlarla ve kan alınarak laboratuarda tespit imkânlarının bulunmadığı hallerde, alkollü olarak araç kullandığından şüphe edilen sürücüler en yakın resmi sağlık kuruluşuna sevk edilerek, kurum hekimi tarafından alkol muayenesinden geçirilirler.

6- Yapılan tespit sonucunda belirlenen limitlerin üzerinde alkollü içki aldığı belirlenen sürücülerin Karayolları

Trafik Kanunu'nun 48 inci maddesine göre, birinci defada 6 ay, ikinci defada da 2 yıl süreyle sürücü belgeleri geçici olarak geri alınır. İkinci defa geri alma süresi sonunda sürücü, sürücü davranışı geliştirme eğitime tabi tutulur ve başarılı olması halinde belgesi iade edilir. Üçüncü defa ve fazlasında ise, bu sürücüler, 6 aya kadar hafif hapis cezası ile cezalandırılırlar ve belgeleri 5 yıl süre ile geri alınarak psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri uzmanı muayenesine tabi tutulurlar; bu süre sonunda yapılacak psiko-teknik değerlendirme ve psikiyatri uzmanı muayenesi neticesinde belgesinin iadesinde sakınca bulunmayanlara sürücü belgesi iade edilir. Muayene sonucunda sürücü belgesinin iade edilmesinde sakınca bulunanlara ise sürücü belgesi verilmez.

Alkollü olarak ölümlü ya da yaralamalı trafik kazasına neden olunması halinde ağır kusurun varlığı kabul edilir.

Bu madde hükümlerine uymayanlara, Karayolları Trafik Kanunu'nun 48 inci maddesine göre işlem yapılır.” Denilmektedir.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin 22 Mart 1973 tarihli 219. toplantısında; Üye devletlerin kişilerin kanında 80–100 mg (daha az limit öngörebilirler) alkol seviyesinin belirlenmesi halinde önleyici cezalar uygulanmasını, araç kullanma hakkının sınırlandırılmasını, mükerrerlik halinde

özgürlüğün sınırlandırılabilmesini, nefes testi, tıbbi muayene, kan testinin uygulanmasına olanak tanınabilmesini, bu testlerin kişi tarafından red edilemeyeceğinin, kan testinin bir doktorun kişisel sorumluluğu altında kesinliği garanti edilen bir laboratuarda yapılmasına olanak sağlayacak yasal düzenlenmelerin gerçekleştirilmesini tavsiye etmiştir.(10)

2.3. Trafik Güvenliğini Tehlikeye Atmak Suçu

2.3.1. Madde Metni

Alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle ya da başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek hâlde olmasına rağmen araç kullanan kişi yukarıdaki fıkra hükmüne(iki yıla kadar hapis cezası) göre cezalandırılır.(TCK.179/3)

2.3.2.Suçun Unsurları

2.3.2.1.Kasıtlı İşlenebilir

Kişi alkol veya uyuşturucu madde alarak trafikte araç kullanamayacak durumda olduğu halde araç kullanması trafiğe katılan diğer kişilerin güvenliğini tehdit ettiğine göre bu risk artışının bedelini ödemek zorundadır.(11)

5237 sayılı Yasanın 179/3 maddesinde düzenlenen trafik güvenliğini tehlikeye düşürmek suçu kasıtlı işlenebilen bir suçtur. Kişi kendisi isteyerek alkol veya uyuşturucu alacak, emniyetli araç kullanamayacağını düşündüğü halde sonucu kabul edecek ve bunu yapmaktan vazgeçmeyecektir. Kişi aldığı etkin maddenin etkisinde olduğu halde araç

kullanırken trafik kazasına neden olabileceğini öngörür, buna rağmen bu sonucu kabullenerek hareket eder. 5237 sayılı Yasanın 21. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen olası kast “Kişinin suçun tanımındaki unsurların gerçekleşebileceğini öngörmesine rağmen, fiili işlemesi” şeklinde tarif edilmiştir. Olası kastta suçun maddi unsurların gerçekleşmesi muhakkak değil, muhtemeldir, neticenin gerçekleşmesi olayın seyrine bırakılmaktadır.(12)

Zorunluluk halinde sanığın cezalandırılmaması gerektiğini düşünmekteyiz. Örneğin, bir kişinin acil hastalığı halinde güvenli araç sevk edemeyecek oranda alkollü bir kişiden kendisinin hastaneye götürülmesinin istenmesi ve bu kişinin bu talebi yerine getirmesi durumunda işlenen bu suçtan, kişinin zaruret içerisinde hareket ettiği kabul edilerek sanık cezalandırılmamalıdır.

5237 sayılı Yasanın 179/3. maddesinde karine olarak gösterilen davranışları gösteren kişi kasten hareket etmiş sayılmaktadır. Burada etkin maddenin isteyerek veya istemeyerek alınmasından ziyade, sürücü güvenli araç sevk edemeyeceğini bildiği veya fark ettiği halde aracı kullanması durumunda suçun manevi unsuru gerçekleşmiştir.(13)

Kişi kendi iradesiyle bahsedilen etkin maddeleri almadığı veya farkında olmadan alıp araç kullanırsa ne olacaktır? Örneğin, meyve suyunun içinde alkol olduğunu

fark etmeden içip aracıyla trafiğe çıkarsa bu suçu işlemiş olacak mı?

Kişi alkol ve uyuşturucu madde almak kastıyla hareket etmemesine rağmen yanılıyla veya zorla bu maddeleri almış olabilir. Bu durumda kişinin kusurluluğundan bahsedilemez. İsteyerek alkol veya uyuşturucu alma halinde kişi bazen cesaret kazanmak için, bazen herhangi bir suç işleme isteği olmadığı halde bu maddeleri almış olabilir ki bu durumda da kusurluluk tamdır. Bazen de gerekli dikkat ve itina gösterilmediği için yanlışlıkla alkol veya uyuşturucu alınmış olabilir. Böyle durumda da taksirle etkin madde alınmış olduğundan taksirli sorumluluk hali mevcuttur.(12)

Doktrinde bir görüş göre, kanda yüksek oranda alkol bulunurken trafikte araç kullanmanın tıpkı müessir fiile teşebbüs gibi düzenlenebileceği ifade edilmektedir.(11)

2.3.2.2. Eylem Trafik Düzeni İçerisinde Meydana Gelmelidir.

Bu suçu oluşturan eylem, alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle ya da başka nedenle güvenli bir şekilde araç kullanamayacak durumda olmasına rağmen araç kullanmaktır.(14)

Suçun oluşumu için öncelikle bir trafik düzeni içerisinde fiilin gerçekleşmiş olması gerekmektedir. Trafik düzeni kavramını da Karayolları Trafik Kanununun 2. ve 3. maddeleri kapsamında değerlendirmek gerekir. Trafik; Yayaların, hayvanların ve araçların karayolu üzerindeki hal ve hareketleri olarak tanımlamaktadır. Yine 2918 sayılı Yasanın 3. maddesi karayolu ve dışındaki kamuya açık alanlarda trafik kuralları geçerli olduğunu belirtmiş olması karşısında suçun oluşumu için eylemin bu alanlarda işlenmiş olması gerekmektedir. Örneğin şahsi mülk içerisinde fiilin işlenmesi bu suçu oluşturmayacaktır.

2.3.2.3. Güvenli Biçimde Araç Sevk ve İdare Edilmemelidir.

Alkol ve uyuşturucu madde kullanımı, kişilerin hareketlerini ağırlaştırdığı gibi, tehlike karşısında refleksini zayıflatmaktadır. Sürücünün davranışlarını psikolojik olarak da etkilemektedir. Madde metninde sadece etkin maddeden bahsedilmekte niceliği konusunda bir ibare yer almamaktadır. Zira aynı miktarda etkin maddenin alımı kişiler üzerinde farklı neticelere sebebiyet vermektedir.

Alkol miktarı 0,1–0,5 promil arasında olması halinde kişide önemli bir etki görülmemekte, 0,5–1 promil arasında

derin görüş keskinliği, karanlığa adapte olma uyanıklık, 1-1,5 promil arasında keyiflenme, hareket serbestliği, reaksiyon zamanının uzaması, (en çok trafik kazaları bu aşamada meydana gelmekte) 1,5-2 promil arasında belirli sarhoşluk, reaksiyon zamanı çok uzamakta, dengesiz hareketler, koordinasyon bozukluğu, 2-2,5 promil arasında kendini bilmezlik, anlama ve bilinç bozukluğu, 2,5-3 promil arası derin sarhoşluk, derin bilinç bozukluğu, 3,5-4 promil arası öldürücü koma, 4-5 promil arası akut alkol zehirlenmesi ve ölüm durumu ortaya çıkmaktadır.(6)

Fiilin işlendiği andaki kişinin almış olduğu alkolün düzeyinin belirlenmesi önem taşımaktadır. Alkol alımının emareleri, alınan alkol miktarı, alındığı andan itibaren geçen süre, kişinin alkole karşı toleransına göre değişmektedir. Çoğunlukla nefes alınarak alkolmetre denilen cihazlarla kandaki alkol miktarı ölçülmektedir. Bu ölçümler yapılırken kişinin yüzüne kolonya sürmesi, deodorant sıkması halinde kısa süreli olarak alkolmetre cihazının kandaki alkol seviyesini fazla göstermesine sebebiyet verebilmektedir. Bu aletin bulunmaması halinde kişinin nefesinin alkol kokup kokmadığı kontrol edilerek, sistematik bir muayeneden geçirilip, kişinin konuşmasına üstünün başının durumuna bakılarak, basit toplama çıkarma yaptırılır, yazı yazdırılır, düz bir hat üzerinde yürütölür, dönme hareketi izlenir,

parmakla buruna dokunma gibi testler uygulanarak bir kanaat sahibi olunur. (7)

Alkol veya uyuşturucu maddenin nispetinin tespitiyle birlikte kişinin güvenli araç kullanmasını nasıl etkilediğinin tespiti de suçun oluşumu için zorunludur. Kişinin aldığı alkol veya uyuşturucunun etkisiyle güvenli araç kullanıp kullanmadığının bilimsel olarak mutlak derecede saptanması mümkün görülmemektedir. Bu sebeple alınan etkin maddenin miktarının yanında kişinin olayla ilgili beyanı, tanık açıklamaları, olaya el koyan görevlilerin düzenledikleri tutanak sorunun çözümünde dikkate alınmalıdır. Güvenli bir şekilde araç kullanamama unsurun tespiti hukuki sorun olup Yargıç tarafından belirlenmelidir. (15)

Bazı Hukukçular bu suçun oluşması için sadece yönetmelikte belirlenen promil sınırının üzerinde alkollü olmasının yeterli olmayacağını, bunun yanında trafik kuralının da ihlal edilmiş olması gerektiğini belirtmektedirler. Yani somut bir tehlikenin varlığını aramaktadırlar. Trafik kazasına sebebiyet verilmesi veya en azından bir trafik kuralının ihlal edilmiş olması halinde kişinin TCK'nın 179/3. maddesini ihlal etmiş sayılacağı ileri sürülmektedir. Yönetmelikte belirlenen sınırın üzerinde alkol almış olmakla birlikte herhangi bir kaza veya trafik kuralını çiğnememiş olma halinde sadece 2918 Sayılı Yasanın 48.

maddesine göre idari para cezasıyla cezalandırılacak ve sürücü belgesi geçici süreyle geri alınacaktır.(16) Bu düşüncenin aksini savunanlar bu suçun tehlike suçu olduğunu belirli bir düzeyin üzerinde alkol almanın tek başına bir tehlike oluşturacağını ayrıca somut bir trafik kuralının ihlaline gerek bulunmadığını belirtmektedirler.

 Ceza Genel Kurulunun 22/05/2007 tarih ve 2007/2-103 esas 2007/111 karar sayılı kararında; “Maddenin üçüncü fıkrasında, alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle ya da başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek hâlde olmasına rağmen araç kullanan kişinin cezalandırılması öngörülmüştür. Bu bakımdan, örneğin, uzun süre araç kullanmak dolayısıyla yorgun ve uykusuz olan kişilerin araç kullanmaya devam etmesi hâlinde de bu suçun oluştuğunu kabul etmek gerekir.

 Gerek maddenin somut olayda uygulanan 3. fıkrası, gerekse madde gerekçesi incelendiğinde görüleceği üzere, yaptırım altına alınan eylem, alkol ve uyuşturucu madde etkisiyle “emniyetli bir şekilde” araç kullanamayacak kişinin, bu halde araç kullanmasıdır. Bu suç kasıtlı işlenebilecek bir suçtur. Alkol ve uyuşturucu maddenin sırf kullanılmış olması bu suçun oluşması için yeterli olmayıp, kişinin bu halde emniyetli şekilde araç kullanamayacağını bilerek araç kullanması gerekmektedir. Kişinin emniyetli şekilde araç

kullanamayacak durumda olduğunun her somut olayda saptanması zorunludur. Bir başka anlatımla, alkol veya uyuşturucu madde kullanılmasına rağmen kişinin emniyetli bir şekilde araç kullanabildiği hallerde bu suçun oluşması olanaksızdır.” Denilmektedir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Kurul Başkanı, “Konu ile ilgili olarak Başkanlığımızca yapılan araştırmada, Adli Tıp Kurumundan son uygulamalarına ilişkin rapor örnekleri getirtilmiştir. Bu raporların kapsamından Adli Tıp Kurumu 5. İhtisas Kurulunca 1.00 promil sınırının bu suçlarda ölçüt olarak kabul edildiği ve üzerinde bir değer saptandığında bu kişilerin her durumda güvenli araç kullanamayacaklarının belirtildiği, bu değer altında ise bazı tıbbi saptamalar yapılması gerektiğinin ortaya konulduğu anlaşılmaktadır. Somut olayda sanığın 1.56 promil alkollü olduğunun saptanmış olması karşısında, TCK’nın 179/3. maddesindeki suçun unsurları oluşmuştur.” Görüşünü ileri sürmüştür. (17)

Konuyla ilgili Yargıtay 2. Ceza Dairesinin;

“Sanığın 0,68 promil alkollü olarak kırmızı ışıkta duran araca arkadan çarpması şeklinde gelişen olayda, sanığın 5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesi aracılığı ile aynı Kanununun 179/2.maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir.5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için,

kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç kullanıp kullanmayacağı yönünden konunun uzman bir bilirkişi veya Adli Tıp Kurumundan, tıbbi yönden rapor alınıp sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi” (2007/7802-11387 esas ve karar sayılı kararında)

“Sanık olay gecesini Jandarma Trafik Ekibince yapılan kontrolde 1,13 promil alkollü olarak araç kullanırken yakalanmış, hakkında 2918 Sayılı Yasanın 48/5. maddesi uyarınca yasal işlem yapılmış, ayrıca mahkemece sanığın 5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir. 5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanmasının gerekmesi karşısında; sanığın aldığı alkolün etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı hususunun özellikle Trafik Suç Tutanağını düzenleyen tutanak tanıkları ile alkol kontrolünü yapan doktor ve diğer görevlilerin dinlenmesinden sonra sonucuna göre değerlendirilerek, sanığın hukuki durumunun

tain ve takdiri gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde mahkumiyet kararı verilmesi” (2007/8656-11463 esas ve karar sayılı kararı)

“Sanık olay günü trafik görevlilerince yapılan denetimlerde 0,73 promil alkollü olarak araç kullanırken yakalanmış, hakkında 2918 sayılı Yasanın 48.maddesi uyarınca yasal işlem yapılmıştır. Ayrıca mahkemece de sanığın 5237 sayılı TCK'nın 179/3.maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir.5237 sayılı TCK'nın 179/3.maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Olayda sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı konusunda tıbbi yönden uzman bilirkişiden rapor alınarak ayrıca 27.11.2005 tarihli tutanağı düzenleyen polis memurları ise sanığın emniyetli bir şekilde araç kullanamayacak durumda olduğuna ilişkin dışa yansıyan herhangi bir davranışının olay anında bulunup bulunmadığı konusunda tanık olarak dinlendikten sonra sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekirken eksik kovuşturma ile yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması” (2007/10619-13928 esas ve karar)

“Sanığın, almış olduğu alkolün etkisiyle yolda motosikletiyle seyir halinde iken, kaza yaparak trafik güvenliğini tehlikeye soktuğu kabul edilen olayda; sanığın “iki bira içmiştim, gezmeye çıktım, motosikletimle seyir halinde iken, yolun yeni asfaltlanması nedeniyle ve viraj olmasından dolayı kayarak ve dengemi kaybederek düştüm” savunmasında bulunduğu, sanık hakkındaki 26.7.2005 tarihli raporda ise, “sanığın şuurunun açık, koopere ve oryante olduğu, alkollü olduğunun, koklamakla tespit olunduğu” yazılı olmasına göre, suç tarihindeki kaza yapılan yolun kaygan olup olmadığı ve viraja yakınlığı ile sanığın aldığı alkolün etkisinin davranışlarına yansiyip yansımadığı hususunda tespit tutanağını düzenleyen emniyet görevlileri dinlenerek ve suç tarihinde kaza yapılan yolda asfaltlama yapılıp yapılmadığı, asfaltlama yapıldı ise hangi tarihte yapıldığı ve bu tarihte yapılan asfaltlamanın trafik kazasına sebep olabilecek nitelikte kayganlık oluşturup oluşturmayacağı Karayolları Şube Müdürlüğünden sorularak, sanığın davranışları ve aldığı alkolle ilgili olarak da; iki bira alan sanığın davranışlarının bu alkolden hangi düzeyde etkileneceği ve rapor tanzimi sırasında sanığın davranışlarından alkolün etkisinin anlaşılıp anlaşılmadığı hususunda rapor tanzim eden doktorun tanıklığına başvurularak araştırma sonuçlarına göre sanığın hukuki durumunun tayini ve takdiri gerekirken eksik araştırma ve

soruşturma sonucu yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması” (2007/11715-14892 esas ve karar)

“Sanığın 0,91 promil alkollü iken kullandığı motorsiklet ile savunmasında belirttiği gibi, aldığı alkolün etkisiyle trafiğe kapatılmış yol bariyerine çarparak kendisinin ve mağdurun yaralandığı sabit olmasına göre üzerine atılı suçtan mahkumiyeti yerine yazılı şekilde beraatına hükmolunması” (2007/11717-14426 esas ve karar)

”5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın, araç kullanması gerekir. Sanığın 1,04 promil alkollü olduğunun tespit edildiği olayda, sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı hususunun tıbbi bulgular yada sanığın dışa yansıyan davranışları dikkate alınmak suretiyle saptanması gerektiği gözetilmeden eksik inceleme ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi” (2007/11907-15561 esas ve karar)

“Sanık, genel trafik denetimi sırasında, yönetimindeki araçla, 1,05 promil alkollü olarak araç kullanırken yakalanmış, 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir.5237 Sayılı TCK'nın

179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Olayda sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığına ilişkin dışı yansıyan herhangi bir davranışı saptanamadığından, tıbbi bakımdan bilimsel verilere göre, sanığın, aldığı belirlenen 1,05 promil alkolün, olay sırasında emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare etme durumunu etkileyip etkilemeyeceği konusunda, konunun uzmanlarından görüş alınarak, tutanak tanıkları de dinlenerek sonucuna göre sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekirken, eksik araştırma ve inceleme sonucu yazılı biçimde hüküm kurulması” (2007/13005-15875 esas ve karar)

“Sanığın araç kullanırken denetim üzerine alkollü olduğunun anlaşılması üzerine, sanığın 5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir.5237 Sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın trafikte araç kullanması gerekir. Sanık hakkında düzenlenen raporda, sanığın alkollü olduğu belirtildiği, herhangi bir başka açıklamada bulunulmadığı,

sanıkla birlikte çalışan, soruşturma evresinde tanığın anlatımında sanığın alkol aldığını fark etmediğini belirtilmesi karşısında, sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç kullanamayacak halde olduğuna dair, delil bulunmadığı ve sanığın atılı suçtan beraatine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi” (2007/13046-15771 esas ve karar)

”5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın, araç kullanması gerekir. Kontrol sırasında sanığın 1,43 promil alkollü olduğunun tespit edildiği olayda, 7.8.2005 tarihli tutanak düzenleyicileri dinlenerek, sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı hususunun sanığın dışı yansıyan davranışları dikkate alınmak suretiyle saptanması gerektiği gözetilmeden eksik inceleme ile yazılı şekilde beraatine karar verilmesi” (2007/13120-2008/1362 esas ve karar)

“5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek

halde olmasına karşın, araç kullanması gerekir. Trafik görevlilerini gördüğünde yolun sağındaki ara yola girip bir süre bekledikten sonra kaçan sanığın görevlilerce yapılan kontrolde sanığın 0,80 promil alkollü olduğunun tespit edildiği olayda, sanığın aldığı alkolün etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı tutanak düzenleyicilerinden sorulup, açıklığa kavuşturulup, duruşmada dinlenen doktor bilirkişinin mütalaası yetersiz görüldüğünden ayrıca Adli Tıp Kurumundan sanığın almış olduğu alkolün etkisi ile emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edip edemeyeceği hususunda rapor alındıktan sonra sonucuna göre hukuki durumunun tayin ve tespiti gerekirken eksik inceleme ile yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması”(2007/15333-2008/2579 esas ve karar)

“Sanığın aşamalarda değişmeyen, aksi ispat edilemeyen ve mağdur tarafından da doğrulanan savunmasına göre; yolda seyir halinde iken bir viraja girdiğini ve frene bastığını bu sırada motorsikletin ön tekerleğinin kilitlenerek arka tarafının havaya kalktığını ve dengelerini kaybederek düştüklerini belirttiği halde, olaydan sonra trafik görevlilerince yapılan kontrolde 0,93 promil alkollü olarak araç kullandığı tespit edilerek; hakkında yasal işlem yapılmış ve mahkemece sanığın 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi aracılığı ile aynı Kanunun 179/2.maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir. 5237 sayılı TCK'nın

179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Sanığın yaralamalı ve maddi hasarlı trafik kazasını aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olması sebebiyle gerçekleştirip gerçekleştirmediği ve motorsikletin frenine basılması sonucu ön tekerleğinin kilitlenerek kazaya neden olup olmayacağı konusunda konunun uzmanlarından rapor alınarak sanığın hukuki durumunun buna göre tayin ve takdiri gerekirken eksik soruşturma ile yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi” (2007/15468-2008/1596 esas ve karar)

“Alkollü olarak araç kullandığı sırada yapılan kontrolde alkol oranı 1,30 promil olarak belirlenen sanığın emniyetli şekilde araç kullanamayacağına dair dışa yansıyan herhangi bir davranışı tespit edilemediği, Polatlı Devlet Hastanesinde görevli Doktor tarafından düzenlenen raporda ise, belirlenen oranda alkollü olan sanığın emniyetli şekilde araç kullanamayacağının belirtildiği nazara alınarak; Adli Tıp Kurumundan 1,30 promil alkollü olan sanığın emniyetli şekilde araç kullanıp kullanamayacağı ayrıca bir kişinin kişisel özellikleri nazara alınmadan hangi miktarda alkol oranının kişiyi emniyetli şekilde araç kullanamayacak hale getireceği sorularak sonucuna göre sanığın hukuki durumunun

takdir ve tayini gerekirken bu şekilde araştırma yapılmadan yazılı şekilde hüküm kurulması” (2007/15946-2008/971 esas ve karar)

“5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Aşamalarda değişmeyen ve aksi ispat edilemeyen savunmasına göre; suç tarihinde 0,87 promil alkollü olduğu halde araç kullanan sanığın aracı stabilize yoldaki mucura kaptırarak direksiyon hakimiyetini kaybedip aracının takla atması ve kendisinin yaralanması şeklinde taksir sonucu gerçekleşen eyleminin alkolün etkisiyle gerçekleştiğine dair delil bulunmadığı gözetilerek sanığın beraati yerine yazılı şekilde mahkumiyetine karar verilmesi” (2007/16732-2008/4813 esas ve karar)

“Sanık olay günü trafik görevlilerince yapılan denetimlerde 2,46 promil alkollü olarak araç kullanırken yakalanmış, hakkında 2918 sayılı yasanın 48/5. maddesi uyarınca yasal işlem yapılmıştır. Ayrıca mahkemece de sanığın 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi aracılığı ile aynı kanunun 179/2. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir. 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinde belirtilen

trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçunun oluşması için, kişinin alkol yada uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Olayda sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığına ilişkin dışa yansıyan herhangi bir davranışı saptanamadığından; sanığın aldığı belirlenen 2,46 promil alkolün olay sırasında emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare etme durumunu etkileyip etkilemeyeceği konusunda uzman bilirkişiden görüş alınıp, tutanak düzenleyicileri de dinlenerek sonucuna göre sanığın hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekirken, eksik araştırma ve inceleme sonucu yazılı biçimde hüküm kurulması” (2007/16823-2008/1583 esas ve karar)

“Sanık suç tarihinde trafik görevlilerince yapılan denetimlerde 3,93 promil alkollü olarak araç kullanırken yakalanmış, hakkında 2918 sayılı yasanın 48/5. maddesi uyarınca yasal işlem yapılmıştır. Ayrıca mahkemecede sanığın 5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesi aracılığı ile aynı kanununun 179/2. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmiştir.5237 sayılı TCK’nın 179/3. maddesinde belirtilen trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşması için, kişinin alkol ya da uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek halde olmasına karşın araç kullanması gerekir. Olayda

sanığın aldığı alkolün etkisiyle, emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olup olmadığı hususu 3.8.2005 tarihli tutanak tanıkları dinlenip konunun uzmanından alınacak raporla saptanmadan eksik inceleme yazılı şekilde mahkumiyet kararı verilmesi” (2007/16992-2008/4292 esas ve karar)

“Sanığın, almış olduğu alkolün etkisiyle yolda motosikletiyle seyir halinde iken, kaza yaparak trafik güvenliğini tehlikeye soktuğu kabul edilen olayda; sanığın “iki bira içmişim, gezmeye çıktım, motosikletimle seyir halinde iken, yolun yeni asfaltlanması nedeniyle ve viraj olmasından dolayı kayarak ve dengemi kaybederek düştüm” savunmasında bulunduğu, sanık hakkındaki 26.7.2005 tarihli raporda ise, “sanığın şuurunun açık, koopere ve oryante olduğu, alkollü olduğunun, koklamakla tespit olunduğu” yazılı olmasına göre, suç tarihindeki kaza yapılan yolun kaygan olup olmadığı ve viraja yakınlığı ile sanığın aldığı alkolün etkisinin davranışlarına yansıyor yansımadığı hususunda tespit tutanağını düzenleyen emniyet görevlileri dinlenerek ve suç tarihinde kaza yapılan yolda asfaltlama yapıp yapılmadığı, asfaltlama yapıldı ise hangi tarihte yapıldığı ve bu tarihte yapılan asfaltlamanın trafik kazasına sebep olabilecek nitelikte kayganlık oluşturup oluşturmayacağı Karayolları Şube Müdürlüğünden sorularak, sanığın davranışları ve aldığı alkolle ilgili olarak da; iki bira

alan sanığın davranışlarının bu alkolden hangi düzeyde etkileneceği ve rapor tanzimi sırasında sanığın davranışlarından alkolün etkisinin anlaşılıp anlaşılmadığı hususunda rapor tanzim eden doktorun tanıklığına başvurularak araştırma sonuçlarına göre sanığın hukuki durumunun tayini ve takdiri gerekirken eksik araştırma ve soruşturma sonucu yazılı şekilde mahkumiyet hükmü kurulması” (2007/11715 esas 2007/14892 karar)

Şeklindeki kararlardan da anlaşıldığı üzere, uygulamada kişilerin sadece belirli bir limitin üzerinde alkol almalarının trafik güvenliğini tehlikeye soktuğu sonucu kabul edilmemekte, kişinin dışa yansıyan davranışlarıyla ayrıca bir trafik kuralının ihlali dikkate alınarak suçun oluşup oluşmadığının tespit edileceği anlaşılmaktadır. (18)

Alman Federal Yargıtay’ı belirtilen Yargıtay Genel Kurulunun ve Yargıtay 2. Ceza Dairesinin görüşünün aksini kabul etmektedir. Kişinin kanında 1.1 promil alkol bulunmasını araç kullanma yeteneğini kesin olarak kaybedilmesinde alt limit olarak belirlemiştir.(17) Mutlak elverişsizlik olarak değerlendirilen limit 1966 yılında 1,50 promilden 1,30 promile; 1990 yılında ise 1,30 promilden 1,10 promile düşürülmüştür. Bisiklet sürücülerinde bu oran 1.60 promil sınır kabul edilmektedir. Bu esaslara dayalı uygulama

Almanya'da 1977 yılından bu yana alkol kaynaklı kazaların devamlı geriye gitmesine neden olmuştur.(18)

Amerikan Tıp Kurumu Yol kazaları Komitesi, kandaki alkol miktarı 0,5 promile kadar olduğunda kişinin alkolün etkisi altında bulunmadığını, 0,5-1,5 promil arası olduğunda bazı kişilerin alkolün etkisi altına girmesine karşın, bazılarının etkilenmediği gözlenmiş olup diğer bulgularla güçlendirildiği takdirde kişinin alkolün etkisi altına girdiği kabul etmekte, 1,5 promilin üzerinde ise açık olarak kişinin alkolün etkisi altında olduğunu kabul etmektedir.(6)

Bu suçun oluşmasında kişinin taşıdığı olay anındaki etkin maddenin tespiti de önem arz etmektedir.

Kişinin olay anında taşıdığı alkol miktarının nasıl tespit edileceği Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 97. maddesinde düzenlenmiş olmakla birlikte ülkemiz koşullarında teknik imkânlar itibariyle sağlıklı bir ölçümün yapılması oldukça zor görünmektedir.

Yönetmelikten de açıkça anlaşıldığı üzere sürücünün bedenindeki güvenli sürüş yeteneğini ortadan kaldıran etkin maddenin tespiti teknik cihazlarla nefes örneği üzerinden veya kan örneği alınmak suretiyle yapılacaktır.

18.05.2007 tarih ve 26526 sayılı Resmi Gazete ile yayımlanan Karayolları Trafik Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelikle 97. maddede yapılan değişiklikle; alkollü içki almış sürücülerin ve kanlarındaki alkol miktarının tespiti esasları; alkollü olarak araç kullandığından şüphe edilen sürücüler; alkol tespitine ilişkin tarih, saat ve ölçüm sonucu ile cihaza ait seri numarasını gösterir çıktı verebilen ve ölçümleme ayarı yapılmış teknik cihazlar kullanılarak trafik zabıtası tarafından kontrol edilir. Belirtilen teknik özelliklere sahip olmayan cihazlarla yapılan ölçümlere vaki itirazlar ile müteceviz davranışlarda bulunulması veya cihazla ölçüme mukavemet gösterilmesi gibi durumlarda; sürücüler adli tıp kurumu, adli tabiplik veya Sağlık Bakanlığına bağlı resmi sağlık kuruluşlarına olay anından itibaren en geç iki saat içerisinde sevk edilerek, belirtilen teknik özelliklere sahip teknik cihazın özelliklerine eşdeğer özelliklerdeki teknik cihazlarla veya kan aldırma suretiyle alkol tespitleri yaptırılır. Yapılan tespit değerlendirilmesinde; tespiti yapan kurum/kuruluş tarafından olay anından tespit yapıldığı ana kadar geçen süre de göz önünde bulundurularak sonuç belirlenir ve çıkan sonuca göre yasal işlem gerçekleştirilir. Kandaki alkol miktarının teknik cihazlarla ve kan alınarak laboratuarda tespit imkânlarının bulunmadığı hallerde, alkollü olarak araç kullandığından şüphe edilen sürücüler en yakın resmi sağlık kuruluşuna sevk

edilerek, kurum hekimi tarafından alkol muayenesinden geçirileceği hükme bağlanmıştır.

Ceza Muhakemesi Kanununun 75/1. maddesi uyarınca kan örneği alınması hâkim iznine tabi kılınmıştır. Bu hükmün istisnası olarak trafik güvenliğini tehlikeye atan kişilerin vücutlarındaki alkol miktarının tespiti hâkim kararı olmadan zabıta tarafından yapılabilmektedir. Kolluk teknik cihaz kullanarak kişinin nefesinden aldığı etkin maddenin tespitini yapabileceği gibi, kişinin istemi üzerine yani ölçüme itirazı halinde kan örneği yönetmelik hükümlerine göre alınarak bu örnek üzerinden tespit işlemleri yapılacaktır. Nefes örneği üzerinden teknik cihazla yapılan ölçümler cihazın periyodik bakımının yapılmaması, ayarlarının doğru olmaması gibi nedenlerle hatalı sonuçlar alınmasına neden olabilir. Bu nedenle kuşkusuz vücuttaki alkolün miktarının kan örneğin üzerinden yapılması daha güvenilir sonuçlar verecektir.(19)

Danıştay 8. Dairesinin 12.01.2005 tarih ve 2004/ 3669 esas ve 2005/96 karar sayılı kararında da alkolü içkilerin sürücüler üzerindeki etki dereceleri ve kanındaki alkol miktarının 0.5 promilin üzerinde olup olmadığının tespitine kan numunesi alınarak yapılan tetkiklerin esas alınması gerektiği vurgulanmıştır. Kararda özetle “olayda, kişinin alkollü olduğunun trafik kontrolü sırasında saptanmasından sonra, bu ölçüme yapılan itiraz üzerine Adli Tıp Kurumu'nda

yapılacak tahlile kadarki sürede kandaki alkol oranının azalması doğaldır. Ancak, olayda, bu zaman diliminin yaklaşık 1,5 saat olduğu göz önüne alındığında, bu süre içerisinde kandaki alkol oranının 2,30 promilden 0,25 promile düşmesi olanaklı değildir. Bu durumda, anılan yönetmelik maddesine uygun olarak yapılmış tespitle, davacının kanındaki alkol oranının, yönetmelikte öngörülen sınırın altında kaldığı anlaşıldığından, davacı adına tesis edilen işlemin hukuka uygun olmadığı” ifade edilmiştir.(20)

Karayolları Trafik Kanunu kapsamında idari nitelikteki eylem açısından nefes örneği üzerinden yapılacak tespit yeterli görülebilir. Ancak trafik güvenliğini tehlikeye atmak suçu açısından kan örneği üzerinden etkin maddenin miktarının tespitinin daha doğru olacağı düşünülmektedir.(19)

Konuyla ilgili Aydın Bölge İdare Mahkemesinin 24/10/2008 tarihli bir kararında; Muğla Valiliği İl Emniyet Müdürlüğü Trafik Tescil Denetleme Şube Müdürlüğü'ne bağlı ekipler tarafından yapılan kontrollerde davacının 0,56 promil alkollü çıktığından bahisle 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu uyarınca sürücü belgesinin 6 ay süreyle geri alınmasına ilişkin 15/05/2008 tarih ve 0987 sayılı işlemin, işyerinden yeni çıktığından alkol almadığı, yaptığı itiraz sonucu hastanede yapılan ölçümde (sıfır) promil alkolsüz

çıktığı iddiasıyla hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istemiyle açılan davada, polis cihazında 0,56 çıkan alkol seviyesinin hastanede 2 saat 40 dakika sonra % 0 çıktığı bu durumda hastane sonucuna itibar etmek gerektiği gerekçesiyle yürütmenin durdurulması kararı verilmesine ilişkin Muğla 1.İdare Mahkemesinin 06.08.2008 gün ve E:2008/1108 sayılı kararının; usulüne göre ölçüm yapıldığı yönetmeliğe göre sevki gereken bir durum olmadığı bu sebeple hastane sonucunun geçersiz olacağı ileri sürülerek kaldırılması istenilmiş, davacının 15.5.2008 tarihinde saat 21.23 de cihazla yapılan ölçümde 0,56 alkol tespit edildiği, itiraz üzerine götürüldüğü hastane de ise % 0 alkol çıktığı, anılan yönetmelik hükmü uyarınca her itiraz edenin sağlık kuruluşuna götürülmeyeceğini fiili zorluklar dikkate alınarak yönetmelikte belirtilen özelliklere sahip cihaz tespitin yapıldığı, ayrıca sağlık kuruluşuna sevk edilerek yapılan işlemin ve alınan sonucun geçersiz olduğunu, sağlık kuruluşuna sevk koşulları oluşmadığından ayrıca polis cihazının kalibrasyon tarihinin sağlık kuruluşundan alınana göre daha yakın tarihi taşıdığı, davacının % 56 oranında alkollü olduğunun kabulü gerektiği vurgulanmıştır. (21)

Kandaki alkol düzeyinin fiilin işlendiği andaki düzeyi önem arz etmektedir. Olay anında kandaki alkolün düzeyinin hemen tespiti ülkemiz şartlarında çoğunlukla mümkün olmamaktadır. Sonradan alınan kandaki alkol

seviyesinin olay anındaki değerinin tespiti varsayımlara dayanarak Widmark veya Jung Michel formülleriyle yapılmaktadır.(o/o 0.15 x kaza anı ile kan alma arasında geçen süre saat olarak)(5)

Etkin maddenin sonuçları kişinin fiziki ve biyolojik yapısına göre hatta cinsiyetine göre farklılık göstermektedir. Bu durumda Adli Tıp Kurumundan alınacak rapor ve olayla ilgili bulgular birlikte değerlendirilerek kişinin durumu açıklığa kavuşturulması gerekir. (15)

Yönetmelikte belirtilene miktarını üzerinde alkol almış olmakla birlikte güvenli araç kullanma yeteneğini kaybetmeyen sürücü olabilir. Her fiil açısından somut olaylar dikkate alınarak güvenli araç kullanılıp kullanılmadığı belirlenmelidir.(13)

Uyuşturucu ve ilaç alımında da aynı ceza kuralları geçerli olduğu halde bu konuda zabıtanın eğitim görmemiş olması veya teçhizat bakımından donatılmaması gibi sebeplerle olsa gerek uygulamada hemen hemen hiç rastlanmamakta veya çok seyrek vakalar adli mercilere intikal etmektedir. Araç sürücüsünün kanındaki belirli uyuşturucuların tespiti mevzuata aykırılık olarak kabul edilebilir. Uyuşturucuda günümüz bilgilerine göre alkoldeki gibi bir limit belirlemek mümkün olamamaktadır. Zabıtanın

bu konularda eğitilmesine paralel olarak yasal düzenlemelerde uygulanabilirlik şekline getirtilebilir.(22)

Alkol veya uyuşturucu kullanmasına rağmen başka etkenler nedeniyle örneğin yolun kaygan olması gibi, diğer sebeplerle trafik düzeninde bir olumsuzluğa neden olunmuşsa artık trafik güvenliğini tehlikeye atmak suçundan bahsedilemeyecektir.

2.3.3. İçtima Sorunu

5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 44. maddesinde içtima “İşlediği bir fiil ile birden fazla farklı suçun oluşmasına sebebiyet veren kişi, bunlardan en ağır cezayı gerektiren suçtan dolayı cezalandırılır” biçiminde ifade edilmektedir.

Kişi işlediği bir fiille birden fazla suçun oluşumuna sebebiyet verebilmektedir. Ancak “non bis in idem (bir kişinin aynı eylemden dolayı birden fazla yargılanamayacağı)” kuralı gereğince sanık bir kez cezalandırılabilir. Bu kuralın uygulanamayacağı haller 5237 sayılı Yasada ayrıca belirtilmiştir.(23)

Alkolü araç kullanırken yaralamaya sebebiyet verme veya ölüme neden olma halinde ne olacaktır? Bu durumda

alkolü araçla trafiğe çıkmak suçu kasıtlı işlenen bir suç olduğuna göre, bunun sonucunda oluşacak yaralama veya ölüm olayları da olası kasta dayalı yaralama veya olası kasta dayalı öldürme fiillerini oluşturacaktır.(12)

Buna karşın trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçuyla birlikte taksirle yaralama ve taksirle öldürme suçları işlenmişse sorun TCK'nın 44. maddesinde düzenlenen fikri içtima kurallarına göre çözülecektir.(15)

Uygulamayla ilgili Yargıtay 9. Ceza Dairesinin;

“Olaydan bir saat kadar sonra yapılan muayenesinde 1.05 promil alkollü olduğu belirlenen ve davranış bozukluğu gösterdiği, ayakta dengede durmakta da güçlük çektiği tutanakla saptanan sanığın, meskun mahalde seyir halindeyken otomobilinin kontrolünü kaybedip önce sol taraftaki refüje, ardından da yolun sağında usulünce park etmiş olan bir başka araca çarpması sonucu mağdurun basit biçimde yaralanmasına neden olduğu, sanığın bu eyleminin 5237 sayılı TCK'nın 22/3 ve 89. maddelerinde öngörülen bilinçli taksirle basit yaralama ve aynı Kanununun 179/3. maddesinde belirlenen trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçlarını oluşturduğu, TCK'nın 44. maddesinde tarif edilen fikri içtima kuralı gereğince sanığın bunlardan en ağır cezayı gerektiren suçtan dolayı cezalandırılması gerektiği, her ne kadar iddianamede bu suçların ceza miktarları hatalı biçimde

değerlendirilerek sanığın fikri içtima nedeni ile bilinçli taksirle basit yaralama suçundan cezalandırılması istenmişse de, gerek bu suçun cezasının daha hafif olması gerekse önceden re'sen kovuşturulmakta iken 5237 sayılı TCK'nın 89/5. maddesinde hükümden sonra 5560 sayılı Kanun ile gerçekleştirilen değişiklik sonucu kovuşturulması şikayete bağlı hale dönüşmesi ve mağdurun şikâyetini geri alması nedeniyle bu suçun değerlendirme dışı kalması karşısında; sanığa yönteminde ek savunma yapabilme olanağı da sağlanmak suretiyle trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçundan 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesi uyarınca cezalandırılmasına karar verilmesi, sonucu itibariyle usul ve yasaya uygun bulunduğundan C. Savcısının suç vasfına yönelik olan temyiz itirazları yerinde görülmemiş” (2008/2561-13059 esas ve karar)

“Sanığın alkollü araç kullanarak taksirle yaralamaya sebebiyet verme şeklindeki tek eylem nedeniyle 5237 sayılı TCK'nın 44. maddesi karşısında sadece taksirle yaralamadan sorumlu tutulabileceği gözetilmeden, ayrıca aynı Kanununun 179/3-2. maddesi ile hüküm tesisi” (2008/13180-2009/6041 esas ve karar)

“Sanığın olay tarihinde alkollü şekilde kullandığı aracıyla kaza yapması sonucu yaralamalı ve maddi hasarlı trafik kazasına sebebiyet verdiği için bahisle trafik

güvenliğini tehlikeye sokmak ve bilinçli taksirle yaralama suçlarından ayrı ayrı cezalandırılmasına karar verilmiş ise de, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun "Trafik güvenliğini tehlikeye sokma" başlıklı 179. maddesinin 3. fıkrasında alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek olan kişinin araç kullanma halinin suç olarak düzenlendiği, maddede belirtilen suçun tehlike suçu olduğu, somut olayımızda ise birden fazla kişinin yaralanmış olması sebebiyle zarar suçunun olduğu, bir suçtan dolayı sanığın bir kez cezalandırabileceği, bilinçli taksirle yaralama suçundan sanığın mahkum edilmesinin yanında aynı eylem nedeniyle bir de trafik güvenliğini tehlikeye sokmak suçundan sanığın aleyhine olacak şekilde ikinci kez cezalandırılmayacağı, keza 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 48/5. maddesinde alkollü araç kullanma eyleminin düzenlendiği ve bu kabahatten dolayı idari para cezasının tayin edilebileceği gözetilmeden, yazılı şekilde sanığın bir eylemden dolayı iki kez cezalandırılmasına karar verilmesinde isabet görülmediğinden bahisle, 5271 sayılı CMK'nın 309. maddesi uyarınca anılan kararın bozulması lüzumu Yüksek Adalet Bakanlığının 23.10.2008 gün ve 2008/52887 sayılı kanun yararına bozma talebine atfen, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 18.11.2008 gün ve 229264 sayılı tebliğnamesi ile daireye ihbar ve dava evrakı tevdi kılınmakla; Dosya incelenerek gereği düşünüldü:

Kanun yararına bozma talebine dayanılarak düzenlenen tebliğnamedeki bozma isteği incelenen dosya kapsamına nazaran yerinde görüldüğünden, Malatya 4. Asliye Ceza Mahkemesinin 07.05.2008 tarih ve 2007/695-2008/329 sayılı kararının CMK'nın 309. maddesi uyarınca bozulmasına, bozma nedenine göre uygulama yapılarak; 5237 sayılı TCK'nın 179/2. maddesi uyarınca tayin olunan cezanın kaldırılmasına, bu suçtan ceza verilmesine yer olmadığına” (2008/19797-2009/4341 esas ve karar)

“Bir fiil ile birden fazla farklı suçun oluşmasına neden olan sanığın 5237 sayılı TCK'nın 44. maddesi hükmü karşısında daha ağır cezayı gerektiren taksirle ölüme neden olma suçundan sorumlu tutulması gerektiği gözetilmeden ayrıca trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçundan da mahkumiyetine karar verilmesi”(2007/10751-2009/4420 esas ve karar)

Kararlarında da belirtildiği üzere, trafik güvenliğini tehlikeye atmak suçu olası kastla veya taksirle yaralama suçuyla birlikte işlenmesi halinde, fikri içtima gereği en ağır cezayı gerektiren fiilden sorumlu tutulacaktır.(17)

Taksirle yaralama suçundan açılan bir davada şikâyetten vazgeçme halinde kamu davasının düşürülmesi

halinde yakınmaya bağılı olmayan 179/3. maddesinden sanık hakkında yargılamaya devam edilecektir. Nitekim Yargıtay 2.Ceza Dairesi “ 1 promil alkollü iken aracı ile park etmek amacıyla geri manevra yaptığı esnada mağdura çarparak basit tıbbi müdahale ile giderilebilecek şekilde yaralanmasına sebebiyet verdiği belirlenen sanığın, araç kullandığı sırada alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle veya başka bir nedenle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek durumda olduğuna dair tıbbi bulgular veya sanığın dışa yansıyan davranışlarına bağılı olarak yapılan bir tespit ve delil olmaması karşısında, sanığa atılı trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçunun oluşmayacağı, eylemin bu haliyle taksirle yaralama suçunu oluşturacağı ancak mağdurun şikayetçi olmadığı dikkate alındığında sanığın beraatine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden suç vasfının tayininde hataya düşülerek yazılı şekilde hüküm kurulması” şeklinde karar vermek suretiyle uygulamaya yön vermiştir. (2007/13135-15980 esas ve karar)

Bazı hukukçular ise taksirle yaralama ile birlikte trafik güvenliğini tehlikeye sokma suçu işlenmiş ve ağır ceza öngördüğü için taksirle yaralamadan dava açılmış ve fakat yargılama aşamasında taksirle yaralama davası, şikâyetten vazgeçme dolayısıyla düşürülmüş ise, her iki suçun manevi

unsuru farklı bulunduğundan, aynı eylemle ilgili hem kasıttan hem de taksirden söz edilmesi mümkün olamayacağını, artık 5237 sayılı Yasanın 179/3. maddeden kamu davası yürütülemeyeceğini ileri sürmektedirler. (16)

3-GEREÇ VE YÖNTEM

3.1. Araştırmanın Kapsamı

Bu çalışma yerel mahkemelerce karara bağlanarak yasa yollarına başvurulması üzerine 2007, 2008 ve 2009 yıllarında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına intikal eden dosyalar üzerinde yapılmıştır.

3.2.Araştırma Bölgesinin Tanıtılması

3.2.1. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

6 Mart 1868 tarihinde “Divanı Ahkâmı Adliye” adıyla kurulan Yargıtay, 18.06.1879 tarihli Nizamı Mahkemeler Kuruluş Kanunu ile “Mahkemei Temyiz” adını almış, Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümetince Sivas'ta kurulan yüksek mahkemeye “Muvakkat Temyiz Heyeti” denilmiş, Sivas'taki bu mahkemenin kaldırılıp Eskişehir'e nakli ile “Temyiz Mahkemesi”, 20.04.1340 (1924) tarih ve 491 sayılı Teşkilatı Esasiye Kanununun adı 10.01.1945 gün ve 4695 sayılı Kanun ile “Anayasa” olurken, temyiz mahkemesinin adı da “Yargıtay” olmuştur. (17)

3.3. Araştırmanın Tipi

Araştırma tanımlayıcı tipte bir araştırmadır.

3.4. Araştırmanın Örneklem Büyüklüğü

Araştırmanın evrenini yerel mahkemelerce karara bağlanarak yasa yollarına başvurulması üzerine 2007, 2008 ve 2009 yıllarında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na intikal eden dosyalar oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında toplam 94 dosya incelenmiştir.

3.5. Araştırmanın Değişkenleri

3.5.1. Araştırmanın Bağımlı Değişkenleri

Sonuç Durumu

3.5.2. Araştırmanın Bağımsız Değişkenleri

Cinsiyet

Yaş

Medeni durum

Meslek

Aylık hane halkı geliri

Sabıka varlığı

Kullanılan madde

Promil miktarı

Tespit işlemini yapan kurum

Tespit yöntemi

Sanığın genel olarak tepki durumu

Tespit yöntemine itiraz etme durumu

Suçun işlendiği coğrafi bölge

3.6. Araştırmanın Veri Kaynakları

Araştırmada veri kaynağı olarak yerel mahkemelerce karara bağlanarak yasa yollarına başvurulması üzerine 2007-2009 yılları arasında Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına intikal eden bir kısım dosyalar kullanılmıştır.

Suçu işleyen sanıkların sosyo-demografik özellikleri, sanıkların kullandıkları etkin maddenin türü, miktarı, hangi kurum tarafından tespit edildiği, tespit yöntemi, sanığın genel olarak tepkisi ve sonuç durumu sorgulanmıştır.

3.7. Araştırmanın Uygulama Şekli

Araştırma Şubat-Mart 2009 döneminde araştırmacı tarafından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nda yürütülmüştür. Araştırmanın yapıldığı kurumdan alınan izin kapsamında, araştırmacının tez konusu suçla ilgili Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının ilgili bölümünde görevli bulunduğundan tebliğname tanzimi için kendisine gönderilen ve diğer görevli Cumhuriyet savcılarına gönderilen dosyalar üzerinde çalışma yürütülmüştür.

3.8. Araştırmanın Süresi

Araştırmanın Aşamaları	Tarih
Planlama aşaması	Şubat 2009
Kaynakların toplanması	Mart 2009
Retrospektif dosya taraması	Mayıs 2009
Verilerin değerlendirilmesi	Haziran 2009
Rapor yazımı	Ağustos-Eylül 2009

3.9. Araştırma Verilerinin Dzenlenmesi ve Analizi

Araştırmanın verileri SPSS (Version 15.0) bilgisayar programı ile analiz edilmiştir. Araştırmada istatistiksel analiz olarak, tanımlayıcı istatistikler (frekans, ortalama), χ^2 testi ve Fischer'in Kesin Testi kullanılmıştır. p değerinin 0.05'den kök olması "istatistiksel olarak anlamlı" şeklinde değerlendirilmiştir. Aritmetik ortalamalar; aritmetik ortalama \pm standart sapma şeklinde verilmiştir.

4. BULGULAR

Araştırma kapsamında 94 dava dosyası incelenmiştir.

Tablo I. İncelenenlerin Bazı Tanımlayıcı Özelliklerine Göre Dağılımı, Ankara 2009

	Sayı	Yüzde
Cinsiyet		
Kadın	2	2,1
Erkek	92	97,9
Yaş Grupları		
≤ 25	13	13,8
26-35	19	29
36-45	29	30,9
≥ 46	33	35,1
Medeni Durum		
Evli	70	74,2
Bekar	24	25,8
Meslek		
İşsiz	31	33,0
İşçi	35	37,2
Memur	21	22,3
Esnaf	7	7,4
Aylık Geliri		
Düzenli Geliri Olmayan	31	33,0
≤ 500 TL	21	22,3
501 - 1.000 TL	30	31,9
1.001 - 1.500 TL	8	8,5
≥ 1.501 TL	4	4,3
Sabıka Durumu		
Yok	51	54,3
Var	43	45,7

Tablo I'de incelenenlerin bazı tanımlayıcı özelliklerine göre dağılımı sunulmuştur. İncelenenlerin % 97,9'u erkek, % 35,1'i 46 yaş ve üzerinde, % 30,9'u 36-45 yaş aralığındadır. Araştırılanların % 74,2'si evli, % 37,2'si işçi, %22,3'ü memur, % 31,9'u aylık gelirin 501-100 YTL arasında, % 33,0'ı ise düzenli aylık geliri olmadığı ortaya çıkmıştır. İncelenenlerin % 54,3'ünün daha önce sabıka kaydı bulunmadığı tespit edilmiştir.

Tablo II. İncelenenlerin madde kullanımı ve suç özelliklerine göre dağılım, Ankara 2009

Kullanılan Madde	Kişi	Yüzde
Bira	81	86,2
Şarap	1	1,1
Rakı	12	12,7
Promil Miktarı		
0,50 - 1,10	14	17,3
≥ 1,11	67	82,7
Tespit İşlemini Yapan Kurum		
Polis	77	83,7
Jandarma	15	16,3
Tespit Yöntemi		
Cihaz	82	87,2
Doktor Muayenesi	8	8,5
Davranış Özellikleri	4	4,3
Sanığın Genel Tepkisi		
Alkollü Olduğunu Kabul Etmiyor	37	39,4
Alkollü Olduğunu Kabul Ediyor	57	60,6
Sonuç		
Beraat	21	22,3
Mahkumiyet	73	77,7
Tespite Yöntemine İtiraz		
İtiraz Etmiş	92	97,9
İtiraz Etmemiş	2	2,1
Suçun İşlendiği Bölge		
Marmara Bölgesi	26	27,7
Ege Bölgesi	21	22,3
Karadeniz Bölgesi	20	21,3
İç Anadolu Bölgesi	14	14,9
Doğu ve Güneydoğu Bölgesi	7	7,4
Akdeniz Bölgesi	6	6,4

Tablo II'de incelenenlerin madde kullanım ve suç özelliklerine göre dağılımı gösterilmiştir. İncelenenlerin %86.2'si bira içtiğini belirtirken, % 82.7'sinde 1,11 promil ve üzerinde alkol tespit edilmiştir. Madde kullanımını tespit eden kurum % 83.7'sinde polis iken, % 87.2'sinde cihaz yöntemiyle tespit edilmiştir. % 60.6'sı alkollü olduğunu kabul etmektedir ve % 97,9'u tespit yöntemine itiraz etmemiştir. İncelenenlerin %77,7'si mahkûm olmuştur. Suçun işlendiği bölgeye göre dağılımında ise %27,7'si Marmara Bölgesinde, %22,3'ü Ege Bölgesinde, % 21,3'ü Karadeniz Bölgesinde, %14. 9'u İç Anadolu Bölgesinde, %7,4'ü Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde, %6,4'ü ise Akdeniz Bölgesindedir.

Tablo III. İncelenenlerin Bazı Özelliklerine Göre Sonuç Durumlarının Yüzde Dağılımı, Ankara, 2009

	Kişi	Sonuç Durumu (%)	
		Beraat	Mahkumiyet
Cinsiyet			
Kadın	2	-	100,0
Erkek	92	22,8	77,2
Yaş Grupları			
< 25	13	23,1	76,9
26-35	19	15,8	84,2
36-45	29	20,7	79,3
≥ 46	33	27,3	72,7
Medeni Durum			
Evli	70	24,6	75,4
Bekar	24	16,7	83,3
Meslek			
İşsiz	31	9,7	90,3
İşçi	21	38,1	61,9
Memur	35	20,0	80,0
Esnaf	7	42,9	57,1
Aylık Geliri			
Düzenli Geliri Olmayan	31	9,7	90,3
< 500 TL	21	19,0	81,0
501 - 1.000 TL	30	26,7	73,3
1.001 - 1.500 TL	8	50,0	50,0
≥ 1.501 TL	4	50,0	50,0
Sabıka Durumu			
Yok	51	33,3	66,7
Var	43	9,3	90,7

*:Fisher'in Kesin Testi

Tablo III'de ise incelenenlerin bazı özelliklerine göre sonuç durumlarının yüzde dağılımı görülmektedir. Tespite konu erkeklerin %77,2'sinin, kadınların %100'ü, düzenli geliri olmayanların %90,3'ü, sabıkalı olanların %90,7'sinin mahkum olduğu, aylık geliri 1500.YTL'nin üzerinde bulunanların %50'sinin beraat ettiği saptanmıştır.

Tablo IV. İncelenenlerin Madde Kullanım ve Suç Özelliklerine Göre Sonuç Durumlarının Dağılımı, Ankara, 2009

Kullanılan Madde	Kişi	Sonuç Durumu (%)	
		Beraat	Mahkumiyet
Bira	81	24,7	75,3
Şarap	1	-	100,0
Rakı	12	8,3	91,7
Promil Miktarı			
0,50 - 1,10	14	42,9	57,1
≥ 1,11	67	17,9	82,1
Tespit İşlemini Yapan Kurum			
Polis	77	23,4	76,6
Jandarma	15	20,0	80,0
Tespit Yöntemi			
Cihaz	82	22,0	78
Doktor Muayenesi	8	25,0	75
Davranış Özellikleri	4	25,0	75
Sanığın Genel Tepkisi			
Alkollü Olduğunu Kabul Etmiyor	57	22,8	77,2
Alkollü Olduğunu Kabul Ediyor	37	21,6	78,4
Tespite Yöntemine İtiraz			
İtiraz Etmiş	2	50,0	50,0
İtiraz Etmemiş	92	21,7	78,3
Suçun İşlendiği Bölge			
Marmara Bölgesi	26	19,2	80,8
Ege Bölgesi	21	9,5	90,5
Karadeniz Bölgesi	20	25	75,0
İç Anadolu Bölgesi	14	42,9	57,1
Doğu ve Güneydoğu Bölgesi	7	-	100,0
Akdeniz Bölgesi	6	50,0	50,0

*:Fisher'in Kesin Testi

Tablo IV'te incelenenlerin madde kullanım ve suç özelliklerine göre sonuç durumlarının yüzde dağılımı gösterilmiştir. Bira kullananların %75,3'ünün, rakı kullananların %91,7'sinin, 1,11 promilin üzerinde alkol alanların %82,1'inin, Polis tarafından tespit edilenlerin %76,6'sının, cihazla saptananların %78'inin yargılama sonucu suçlarının sabit olduğu tespit edilmiştir.

5.TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışmamıza konu materyal 2007–2009 yılları arasında 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 179/3. maddesinde düzenlenen alkol, uyuşturucu veya başka nedenlerle trafik güvenliğini tehlikeye atmak suçundan ilk derece mahkemelerinden karara bağlanarak temyiz başvurusu üzerine Yargıtay Cumhuriyet başsavcılığına intikal edenler arasından alınan örnek dosyalar oluşturmaktadır.

İncelemeye konu dosyalardan hiç birinde uyuşturucu madde kullanımına bağlı veya başka bir nedene dayalı trafik güvenliğini tehlikeye sokma durumuyla karşılaşılmamıştır. Bu sonuç sürücülerin genellikle alkol testine tabi tutulduğu uyuşturucu testine tabi tutulmadığı görüşünü doğrulamaktadır.(24)

Araştırma neticesinde alkol maddesi olarak araç kullananların 2’si kadın, 92’sinin erkek olduğu görülmektedir. Elde edilen bulgularla, Soysal Ahmet ve arkadaşlarının “Alkol kullanımı ve suç oranı” konulu çalışmaları neticesinde ulaşılan düşünceyle paralellik oluşturmaktadır.(25)

Trafiğe çıkan kadın sürücü sayısının erkek sürücü sayısına göre düşük olması düşünüldüğünde, elde edilen oran

tam doğruyu yansıtmamakla birlikte, yinede bayan sürücülerin erkek sürücülere oranla daha az alkollü araç kullandıkları sonucu ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde kadının bu tür bir davranışının genel olarak hoşgörüle karşılanmayacağına da etkili olduğu söylenebilir.

Çalışmaya konu dosyalarda, 13'ü Yirmibeş yaş altı, 19'unun 26-35 yaş arası, 29'unun 36-45 yaş arası ve 33'ünün 46 yaş üzeri sanıkların oluşturduğu izlenmiştir.

Tetkike konu materyalden, sanıkların 69'unun evli, 25'inin bekar statüsünde buldukları görülmektedir

Tespit edilen sanıklardan 31'inin işsiz ve düzenli gelirlerinin bulunmadığı, 21'inin ise asgari geçim endeksine yakın yaşam sürdüğü, 30'unun 501-1000YTL, 8'inin 1001-1500YTL, 4'ünün 1501YTL üzeri aylık gelirinin bulunduğu izlenmiştir.

Düzenli geliri bulunmayanların %90,3'ünün ve asgari geçim seviyesi civarında bulunanların %81'inin, orta gelir düzeyine sahip bulunanların % 50'sinin haklarında açılan kamu davalarından mahkum oldukları, gelir durumu yüksek bulunanların tespiti konu olmadıkları görülmüştür. Bu sonuç gelir durumu düşük olanlarda düzenli alkol kullanımının gelir

düzeyi yüksek olanlara göre daha yüksek olduğu düşüncesiyle örtüşmektedir.(26)

İncelemeye konu dosyalardan sanıklardan 51'nin sabıkasız, 43'ünün sabıkalı olduğu, daha önce herhangi bir suçtan sabıka kaydı bulunanlardan %90,7'sinin haklarında açılan davadan mahkûm oldukları, sabıka kaydı bulunmayanlardan %66,7'sinin cezalandırıldığı gözlenmiştir.

Alkol alarak araç kullananlardan 77'si hakkında Polis, 15'i hakkında ise Jandarma tarafından suç tutanağı düzenlendiği tespit edilmiştir. Polis teşkilatının denetim sınırlarında nüfus yoğunluğunun daha fazla olması ve bunun sonucu olarak alkolü araç kullanma vakasının jandarmanın denetim sınırlarında meydana gelenlerden daha çok bulunmasının etkili olduğu düşünülmektedir.

Zabıta görevlileri tarafından tutulan tutanağa genellikle itiraz edilmediği, sadece iki kişinin itiraz ettiği, bunlardan sadece birinin yargılama sonucu beraat ettiği gözlenmiştir.

Şüphelilerin 82'sinin nefes örneği üzerinden cihaz yoluyla, 8'inin tabip muayenesiyle, 4'ünün davranışları tutanakla tarif edilmek suretiyle kullandıkları etkin madde tespit edildiği anlaşılmıştır. Kişilerinden kan alınmak

suretiyle herhangi bir tespite rastlanılmamıştır. Karayolları Trafik Yönetmeliğinin 97. maddesi, nefes örneği alan cihazın yokluğu veya kişinin nefes örneği alınmasına mukavemet etmesi hallerinde kan örneği alınarak tahlil için Yönetmelikte sayılan kurumlara gönderilmesi öngörmektedir. Yönetmeliğin düzenleme şekli ve nefes yoluyla tespit yönteminin kolay olmasının araştırmamızdaki neticeyi ortaya koymuştur.

Şüphelilerin 57'sinin zabıta tarafından kontrol sırasında tutanak tutulurken alkol aldıklarını kabul ederken, sarhoş olmadıklarını, 37'sinin ise trafik güvenliğini tehlikeye sokacak seviyede etkin madde almadıklarını beyan etmişlerdir. Bu bulgular kişilerin aldıkları etkin madde nedeniyle trafik güvenliğini ne derece tehlikeye attıklarının farkında olmadıkları ve davranışlarının hoş görülebilir olduğu psikolojisiyle hareket ettikleri izlenimini vermektedirler.

Haklarında tutanak tutularak kamu davası açılan sanıkların 73'ünün sonuçta mahkûm olduğu, 21'inin beraat ettiği görülmüştür. Ülkemizde açılan kamu davalarının mahkûmiyetle sonuçlanma oranıyla çok farklılık göstermemektedir.

Suçun işlendiğine ilişkin zabıta tarafından tutulan tutanakların %27.7'sinin Marmara Bölgesine, %22.3'ünün

Ege Bölgesine, %21.3'ünün Karadeniz Bölgesine, % 14.9'unun İç Anadolu Bölgesine, % 7.4'ünün Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesine ve %6.4'ünün Akdeniz Bölgesine ait olduğu gözlenmiştir.

Etkin madde olarak bira kullananların %75,3'ünün, rakı alanların %91,7'sinin açılan kamu davalarından mahkum oldukları, şarabı tercih edenler ki sadece bir kişiden ibaret olup, o da açılan kamu davasından mahkûm edilmiştir.

Kullanılan etkin madde olarak 81 kişinin bira, 1 kişinin şarap, 12 kişinin rakı kullandığı görülmekle, tüketiciler Birliğinin 2008 yılındaki raporuna göre 851.408.966 litre bira, 41.890.945 litre rakı, 35.564.605 litre şarap tüketildiğine ilişkin tespitle paralellik arz etmektedir.(1)

Tespit yöntemi olarak cihaz kullanılanlardan %78'nin mahkûm oldukları görülmektedir. Cihaz kullanılarak nefes yoluyla yapılan tespitlerde beraat oranının yüksekliği kullanılan cihazlarının güvenilirliğinden ziyade, Yargıtay uygulamaları doğrultusunda yerel mahkemelerin alınan alkolün miktarının yanında sanıkların dışa yansıyan trafik güvenliğini tehlikeye sokucu somut davranış ve hareketlerin gerekliliğini aramalarından kaynaklanmaktadır.

Kullanılan etkin maddenin miktarı 0,50–1,1 promil arasında olanlar %17,3'ünü teşkil etmekte olup, bunların %57,1'nin mahkum olduğu, 1,1 promil üzerinde etkin madde alanların %82,7'sini oluşturdukları ve bunların %82,1'nin mahkum oldukları gözlenmiştir.

Alkollü araç kullanımında hangi sınırın mutlak elverişsizlik (güvenli bir şekilde araç kullanma yeteneğini kaybetme) olarak kabul edileceği tartışılmaktadır. Öncelikle mutlak elverişsizlik sınırının belirlenmesi bilimsel bir sorun olup, uzmanlarca şüphe duyulmayacak şekilde ortaya konulduğunda Yargıç için bağlayıcı olacaktır. Mahkeme bilimsel verileri hukuksal olarak değerlendirerek bir yargıya varacaktır.

Araştırmamızdan elde edilen bulgular ülkemizde de Alman Federal Mahkemesinin uygulaması doğrultusunda bir "Mutlak elverişsizlik" miktarının belirlenebileceği düşünülebilir. Alman Federal Mahkemesinin bu kararı bilim çevrelerinin uzun bir süreçte yaptıkları istatistiksel çalışmalarının hukuksal değerlendirilmesine dayanmaktadır. Çalışma konusu dosyalardan 1,1 promil alkol alan kişilerin büyük çoğunluğunun mahkûm olduğu görülmektedir. Ayrıca ülkemizde son yıllarda teknolojik gelişmenin sonucu olarak daha hızlı ve güçlü araçların trafiğe çıkmaları ve yolların

hızlı araç kullanımına uygun hale getirilmesinin kişilerin aldıkları alkol açısından mutlak elverişsizlik olarak kabul edilecek bir sınır miktarının belirlenmesi gerektiği zorunluluğu doğurmaktadır.

6.ÖZET

Alkol uyuşturucu ve benzeri etkin madde olarak araç kullanımı sonucu trafik güvenliğini tehlikeye atmak suçunu işleyen kişilerin sosyo-demografik özellikleri ve kullanılan etkin maddenin türü, miktarı ve haklarında verilen karar türü çalışmamıza konu edilmiştir.

Bu amaçla bu suçla ilgili ilk derece mahkemeleri tarafından verilen temyiz üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na intikal eden 94 adet dosya üzerinde elde edilen verilerle benzer konularda yapılan araştırmaların neticeleriyle birlikte değerlendirme yapılmıştır.

Araştırmamız sonucunda 5237 sayılı TCK'nın 179/3. maddesinde düzenlenen Alkol veya uyuşturucu madde etkisiyle emniyetli bir şekilde araç sevk ve idare edemeyecek hâlde olma suçunda kişilerin aldıkları alkolün "Mutlak elverişsizlik" teşkil edecek bir sınır miktarının belirlenmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

7.SUMMARY

Socio demographic characteristic of people committing the crime of jeopardising the traffic safety as a result of driving underthe influence of alcohol, drugs and substances with similar effects are subject to our thesis. Type and amount of effective substances and Turkish Court Decisions are also examined.

In this study, ninety-four criminal case files which came to appellate review to chief prosecution of High Appeal are evaluated. In addition to this consequences of similar researches ar taken into consideration.

As a result of our research it is considered that a limit must be determined on the amount of alcohol taken by people commithing the crime established in the article 179/3 of Turkish Criminal Code numbered 5237 which regulates the state of being unable to drive safely due to the influence of alcohol and drugs.

8.KAYNAKLAR

1)www.tüketiciler.org, Tüketiciler Birliğinin, 06/08/2009 tarihli web sayfasından alınmıştır.

2) NUHOĞLU A. Ceza Hukukunda Emniyet Tedbirleri, Adil Yayınevi, Ankara-1997

3)www.kom.gov.tr, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığının 18/08/2007 tarihli Web sayfasından alınmıştır.

4)www.alkol.gen.tr 20 Şubat 2009 tarihli sayfadan alınmıştır.

5)ÖZDEN S. Adli Tıp, 2. Baskı, Nobel Tıp Kitabevi, Sayfa 271-285

6) ÇOLTU A. Alkolün Adli Tıp Açısından Değerlendirilmesi, Türkiye Klinikleri Dergisi, Cilt 6, sayı 1, 1986, sayfa 74-77,

7) HANCI İ.H. Adli Tıp ve Adli Bilimler, 1. Basım, Seçkin Yayınevi, 2002, sayfa 530-533

8) www.emniyet.gov.tr, Emniyet Genel Genel Müdürlüğünün Web sayfasından 20 Şubat 2009 tarihinde alınmıştır.

9)SCHÖCH H. Uyuşturucu Madde Etkisi Altında Araç Kullanmanın Kriminolojik Görünüşleri, Çev. YILDIZ A. K. Karşılaştırmalı Ceza Hukuku Serisi, Seçkin Yayınevi 6, Sayfa 134-143

10)SAYITA S. U. Karşılaştırmalı Ceza Hukuku Serisi Seçkin Yayınevi 6, Sayfa 101-103

11)WEİGEND T. Ceza Hukukunun Karayolu Trafiğindeki Rolü – Çev. ÜNVER Y. Karşılaştırmalı Ceza Hukuku Serisi Seçkin Yayınevi 6, Sayfa 38-39

12)ÖZGENÇ İ. Türk Ceza Kanunu Genel Hükümler, Seçkin Yayınevi, 3. Bası, 2008 Ankara, Sayfa 294, 904-905

13)MALKOÇ İ. Yeni Türk Ceza Kanunu, Malkoç Kitabevi, 3. Bası, 2. Cilt, Sayfa 1536-1539, 1541-1563

14)KAYMAZ S., GÖKCAN H. T. Taksirle Adam Öldürme ve Yaralama Suçları, Seçkin Yayınevi 1. Bası, 2006, Sayfa 449-450

15) AŞÇIOĞLU Ç. Trafik Kazalarından Doğan Hukuk ve Ceza Sorumlulukları, Sözkese Matbaası, 2. Bası 2008 Ankara, sayfa 632-633,638-639

16)DÜZGÜN N., ELMACI Ş. Olası Kast Bilinçli Taksir ve Taksirle İşlenen Suçlar, Adalet Yayınevi, 1. Bası, Ankara 2007, Sayfa 170-172

17)Yargıtay'ın 16/08/2009 tarihli Web sayfasından alınmıştır.

18)ÇINAR A. R. Terazi Aylık Hukuk Dergisi Sayı 20, Seçkin Yayınevi, Nisan 2008 Ankara, 129-138

19) YENİSEY F. Ceza Mahkemesi Hukukunda Kanda ve Nefeste Alkol Yoğunluğunun Belirlenmesi, Karşılaştırmalı Ceza Hukuku Serisi, Seçkin Yayınevi 6, Sayfa 13-18

20) www.danistay.gov.tr, Danıştay 8. Dairesinin 12/01/2005 tarih ve 2004/3669 Esas 2005/96 Karar sayılı kararı

21)www.aydinbim.gov.tr Aydın Bölge İdare Mahkemesinin 20/02/2009 tarihli Web sayfasından alınmıştır.

22) SCHÖH H. Trafikte Alkol Uyuşturucu Madde ve İlaç - Çev. HAKERİ H. Karşılaştırmalı Ceza Hukuku Serisi Seçkin Yayınevi 6, sayfa 47-53

23) METİNER H., KOÇ A.E. Türk Ceza Kanunu Genel Hükümler, Sayfa 1414-1416, Ankara-2008

24) ATASOY S., BAŞKAN M.T. The Turkish Experience In The Development Of Laws And Policies Regarding Alcohol And Drug İmpairment, Medical-Legal Aspects of Abused Substances, Chapter 12 page 193-215

25) SAYAL A., Aydın A., Demirkan K., Işimer A., Alkol Kullanımı ve Suç Oranı, Gülhane Tıp Dergisi cilt 47(1), sayfa 14-17, 2005

26)Yılmaz E.C., Taner S., Ögel K. Ergenlerde Riskli Davranışların Sosyodemografik Etkenlerle İlişkisi, alopsikolog. net 06/08/2009 tarihli Web sayfasından alınmıştır.

9.ÖZGEÇMİŞ

01.03.1968 Pertek doğumluyum. İlk, Orta ve Lise öğrenimimi 1986 yılında tamamlayarak, aynı yıl başladığım İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden 1990 yılında mezun oldum. 1991 yılında İstanbul Adliyesinde Hâkim adayı, 1994 yılında Bolu-Kıbrıscık hâkimi, 1997 yılında Adıyaman-Tut Hâkimi, 1999 yılında Denizli-Çardak Hâkimliği, 2001 yılında Adalet Müfettişliği görevlerinde bulunduktan sonra, 2008 yılından bu yana Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı vazifesini yürütmekteyim, evli ve iki çocuk sahibiyim.